

Ustawa o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej. Komentarz

Przejdź do produktu na ksiegarnia.beck.pl

Wprowadzenie

Pomoc publiczna, udzielana przez państwa przedsiębiorcom, a więc podmiotom stojącym poza administracją publiczną, wydaje się być czymś oczywistym. Czymś, co jest ściśle związane z funkcjami państwa. Ma ono bowiem pomagać podmiotom działającym w ramach tego państwa reagować na niekorzystne zjawiska o różnym charakterze (ekonomicznym, gospodarczym, klęski żywiołowe i wiele innych). Jednocześnie jednak pomoc taka musi mieć swoje granice – nie może być nieograniczona. Udzielana wybranym przedsiębiorcom nie może wpływać negatywnie na innych przedsiębiorców; nie może grozić zakłóceniem konkurencji. Z tego też powodu konieczna jest regulacja prawna dotycząca tej problematyki. Regulacja ta zawarta jest między innymi w prawie europejskim. Artykuł 107 ust. 1 TFUE stanowi, że z „zastrzeżeniem innych postanowień przewidzianych w Traktatach, wszelka pomoc przyznawana przez Państwo Członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom, lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między Państwami Członkowskimi”. Za taką pomoc, uznaje się w szczególności interwencje, które w różnych formach zmniejszają ciężary, które obciążają normalnie budżet przedsiębiorców i które tym samym, nie będąc subwencjami w ścisłym rozumieniu tego słowa, mają taki sam charakter.

Jednak podstawę prawną takiej pomocy odnajdujemy również w prawie krajowym. PostPomPubU określa zasady postępowania w sprawach dotyczących pomocy państwa spełniającej przesłanki określone w art. 107 ust. 1 TFUE. Poprzednio obowiązującym aktem prawnym w zakresie pomocy publicznej była *PomocPubU*. Ustawa ta zawierała zarówno przepisy prawa materialnego (określające definicje podstawowych pojęć związanych z pomocą publiczną oraz warunki, po których spełnieniu pomoc może być przedsiębiorcy udzielona), jak i przepisy proceduralne (określające działania, które muszą zostać podjęte w celu zgodnego z prawem udzielenia pomocy państwa) oraz przepisy dotyczące nadzorowania i monitorowania pomocy publicznej.

Przystąpienie Polski do UE spowodowało, że pomoc udzielana przedsiębiorcom podlega ocenie pod względem zgodności z regułami panującymi w UE. Z dniem akcesji organem nadzorującym udzielanie pomocy przedsiębiorcom w Polsce jest KE. Stąd potrzeba wprowadzenia nowej regulacji prawnej dotyczącej szeroko pojętego problemu pomocy publicznej dla przedsiębiorców.

Obecnie nie ma aktualnego komentarza do PostPomPubU, ostatni napisano kilka lat temu. Pojawiła się zatem konieczność powstania nowego komentarza, który uwzględniłaby zarówno zmiany stanu prawnego, jak i nowe orzecznictwo sądowe (zarówno krajowe, jak i europejskie). W przedłożonym komentarzu uwzględniono zatem aktualny stan prawny oraz najnowsze orzecznictwo. Podkreślenia wymaga, że w ostatnich latach wiele razy nowelizowano ustawę, w tym m.in. w zakresie wprowadzenia pewności prawnej w przypadku stwierdzenia przez TSUE nieważności decyzji KE w sprawach pomocowych (ZmPostPomPubU20). Nowelizacja miała zagwarantować, że decyzje lub umowy cywilnoprawne przewidujące udzielanie pomocy publicznej zatwierdzonej wzruszoną decyzją KE mogą być dalej wykonywane w zakresie niezwiązanym z dokonywaniem wypłat pomocy. Istotne znaczenie miała też ustawa ZmPostPomPubU19, która miała na celu przede wszystkim

dostosowanie przepisów ustawy do norm prawnych rozporządzenia Komisji (UE) Nr 1407/2013 oraz rozporządzenia Komisji (UE) Nr 651/2014. Wprowadzane zmiany odnosiły się również do sposobu przekazywania sprawozdań Prezesowi UOKiK przez podmioty udzielające pomocy publicznej.

Pomoc publiczna jest takim obszarem, który pozostaje w przedmiocie zainteresowania przedstawicieli innych niż prawo dyscyplin naukowych. Podkreślenia wymaga, że autorzy tej pracy są nie tylko prawnikami, ale mają także ekonomiczne wykształcenie. Konieczność interdyscyplinarnego podejścia dostrzegana jest w nauce prawa od dawna. Prawnicy zaś – jak wskazywał W.L. Jaworski w refleksjach końcowych swojej pracy – powinni przekonać się „ilu gospodarzy: psycholog, socjolog, polityk, artysta, kształtujący nowe postacie, rządzi w ich domu i jak trudno pozostać samemu u siebie, we własnej swej zagrodzie” (*W.L. Jaworski, Nauka prawa administracyjnego. Zagadnienia ogólne, Warszawa 1924*). W literaturze prawniczej podaje się, że pewne działy wiedzy nie mogą już rozwijać się w oderwaniu od innych, które tylko w symbiozie z naukami pokrewnymi są w stanie rozwiązywać doniosłe problemy (*T. Zieliński, Stosunek prawa pracy do prawa administracyjnego, Warszawa 1977*). Zauważyć należy, że obecnie pozostawanie przez prawników „we własnej zagrodzie” jest niemożliwe, a inne dziedziny życia mają bezpośredni wpływ na administrację publiczną, podobnie jak inne nauki oddziałują na naukę prawa administracyjnego.

Praca niniejsza, mimo tego, iż jest komentarzem do ustawy, ma jednak także walor naukowy, o czym świadczy przytoczona literatura oraz zastosowane naukowe metody badawcze (metoda dogmatyczna). Jednak i aspekt praktyczny jest tutaj widoczny. Autorzy uwzględnili liczne orzecznictwo sądów (krajowych i europejskich), podali wiele przykładów.

Praca zaadresowana jest do wszystkich osób, które zajmują się pomocą publiczną, do przedsiębiorców, którzy chcieliby uzyskać taką pomoc, a także do wszystkich zainteresowanych problematyką, w tym studentów kierunków Prawo, Ekonomia, Administracja itd.

Grzegorz Krawiec

[Przejdź do księgarni →](#)

ksiegarnia.beck.pl